

ניב כפר-הנשיא

אדר ב' תשי"א
מרץ 1951

4 . 00

כ ו ח א ד ם

"אי-אפשר לספק דרישות הגן היות ואין מספיק אנשים. אי-אפשר לשלוח חברים לסמינר היות ואין מספיק ידיים עובדות. אי-אפשר לסגא חצרן בלי שענף אחר יסבול. אי-אפשר להכניס יותר חברים למפעל - וכו' וכו'".
לא מזמן שמענו את הסענות הנ"ל ממרכז המסק וסדרן העבודה ולא פעמים הויכוחים הסוערים בועדת-המסק על אותו הנושא - כוח-אדם.

בהתחלת שנת תשי"א סדרו תכנית עבודה לסנה המבוססת על 186 חברים בסמוצע. התחלנו הסנה עם מספר של 186 חברים ומועמדים ולפי המספרים האלה עם תוספת עליה יכולנו לבצע את התכנית. אבל קרה מה שקרה והתחיל גל של עזיבות ומספרים ירדו ל-163 - 97 חברים ו-66 חברות. מהמספר הזה יורד 19 חברים מעמוקים בשליחות, הכשרה, פעולות צבוריות וחופש מסוּך (לעומת 14 בתכנית) ולמעשה נשארים 87 חברים ו-56 חברות לעבודות במסק. גם ציפינו ל-50 חברי נח"ל בחודש ינואר שלא יופיעו עד אפריל-מאי. המספרים האלה יעזרו לחברים להכין את המצב הקשה שלנו כעת.

חודש	מס. חברים לפי תכנית	מס. חברים במציאות
מרץ	187	163
אפריל	194	163 + 20-40 נוער
מאי	217	? + " " + 50 נח"ל
יוני	202	?
יולי	201	?
אוגוסט	184	?
ספטמבר	174	?

לפי המספרים האלה חוסרות לנו 24 ידיים עובדות במרס ו-21 באפריל היות ותוספת 40 נוער התן לנו רק 10 ימים יותר. אם מביע קבוצת נח"ל בת 50 איש באפריל-מאי נוכל לבצע את התכנית היות ותקבוצה תתן עוד 25 ידיים עובדות. ליתר הסנה התכנית מאד מעדיית ולפי המציאות, היות ועומדים להגיע יותר עליה מאוסטרליה ואנגליה במידת מה - ויש סכויים שנקבל קבוצת עולים חדשים מעיראק או פרס. חברי ועדת המסק של קב. המאוחד שבקרו אבלנו לפני זמן קצר גם סכויים שהתכנית מאד מעדיית.

אבל המצב כעת מעורר דאגות. אחוז העבודה המכניסה נמוך מאד, 42% לעומת 58% בטרותים וימי שבת. מה שאינו מביע רצון הוא שמספר ימי-עבודה בטרותים הרבה יותר מדי גבוהים. (לפי הנורמות המקובלות יש אחד יותר מדי במטבח, אחד בבסול ילדים ואחד בכניסת ילדים). יש לציין שאחד הנורמים לאחוז הגדול בעבודה לא מכניסה הוא - העדר סדורים טובים בכמה וכמה סרותים והמסק המצב של שני מחנות נפרדים במנסורה ובכפר הנשיא. למשל עונ לא קימת מכנסה וצריכים לשלוח כביסה החוצה, סדר הדורה הרבה עובדים בהובלה וכו'. הובלת אכל וכביסת ילדים למנסורה מורידה עוד כמה וכמה ימי-עבודה. חברה אחת שכעת עובדת בחדר-האכל במנסורה תהיה מיותרת עם העברת המחנה. אבל נוסף לזה יש לציין שאין מספיק ארגון בטרותים בעצמם ובשטח הזה עם הרבה לתקן.

לסכום: מצב העבודה החמור כעת נגרם ע"י עזיבות ואי-קבלת תוספת אנשים בזמן. לכן תכנית העבודה נתקלת בקשיים גדולים. המצב ישתפר מסך חדשיים עם קבלת נח"ל ועליה תוספת, ופקוח קפדני ע"י המוסדות על אחוז העבודה בטרותים. סדורים וסדורים הסכניים של הטרותים וחפול מנסורה.

לפי

אינפורמציה מהענפים

גן ירקות: כפי שידוע הוחלט בחברה לפני זמן מה לערוך ניסוי כדי לחקל על המצב החסור בקשר עם יריש עובדות כגון-הירוק. הניסוי בחלקו הצליח ויש לקוות שהוא יצליח עד סיומו. אבל הניסוי אינו פותר את בעיית העובדים בענף כלל וכלל. אפילו אם יבוצע בסלמותו לא יספיק כדי להסלים את החסר לחדש פברואר. עומדים אנחנו עתה בפני אותו מצב קשה בחודש מרס. יש לערוך לקטר, לעטב ולבסוף לאסוף. אספנו כבר צנוניות ובעתיד הקרוב מתכווננים לאסוף גם את התרד ולכל העבודות האלו לפי המצב כיום - לא יתו עובדים. מאידך חסר גסט חסור כעת בארץ עלול לסכן את הצלחת הגן עד למאד. התמונה היא שחורה למדי וכדאי, סבורני, שהחברים ידעו זאת.

ל ג ל: כעת יש לנו 1050 מטילות ומקבלים תנובה של בערך 700 ביצים ליום מלבד רובן שולחים לטוק. לפני חודש קבלנו עוד 1100 אפרוחים ועד עכשיו סתו פחות מ-50 או 2%. בעוד חודש שולחים את המטילות תראשון של פרנזיים לטוק. התכנית הסגה להגיע עד ל-4000 עוף.

ג א 1: מאז האינפורמציה האחרונה שלחנו עוד 21 סלאים ל"תנובה". נוסף לזה שולחים כעת 8 מדים (150 ליטר) חלב ל"תנובה" כל יום.

ר פ ת: הרפתן טוען שאין לו מול עם המטטר 45. כנראה העדר עומד ב-45 דאס זאינו רוצה לזוז יותר. טוב פעם חזר ל-45 למרות שקנו מבכירה חדשה. באותה תקופה מתה עולה אחת ועוד עולה נשחתה בגלל דלקת ריאות. נוסף לזה לפי סדר חרט 15 הפרות מדניה לא תבאנה אלינו. תנובת חלב למרה חולבת ליום עלתה מ-12 ליטר עד 13 1/2 ליטר.

ט ל א ה: בתנובה לשאלתי: "מה המצב בטרות הפלחה" הפלה חרים את עיניו וצפיקי "אוי. - גבלס!!!"

D4: ראובן וטרקטור D4 עובדים בחפירת מנרסים בחולון. מ-20 לפברואר עד 16 למרס. הוא כבר עבר 150 טענות בערך למרות שהטרקטור עמו 8 ימים בגלל תקונים. זה מכניס כבר סכום של 350 לירות והוא סקוה לעבוד עוד 100 טענות עד סוף החודש.

נ ר י א ר ת

הגיע הזמן שבררנו פעם את מצב ספול החולים במסקנו. והמאמר הזה בעלון הזה, יעזור אולי לכמה מחברינו שעדיין לא זכו להיות חולים או שעדיין עוד לא רואים את הצורך לטפורים בבעיה הזאת, שהיא בעצם בעיה של חיינו היום יומיים. כבר מזמן קיימת בקשה מולדת-הבריאות לסדור יעיל של חדרי חולים ובהם מכון סדור עם אפשרות לטרותים התכריכים ביותר. גם מבחינת שכונן, יש כבר אפשרות לזה.

אולי אני בין היתרים שרואה את כל הנעשה בבעיה הזאת. המצב הוא ברור, כי אני עובד בענף הזה, ותפקידי להביא את הבעיה הזאת לעיני החברה. לפי דעתי, אנחנו קבוצה לא מתנהגים כדרך כלפי החברים החולים שלנו. בהיותו בריא, החבר מוכן לעבוד ולתת את הכל למען הקבוצה למען חיינו, האם אנו לא חייבים לתת לו עזרה בהיותו חולה? נכון שהוא מקבל אוכל ומספול רפואי אבל באיזו צורה ובאיזה תנאים. האם החבר החולה דורש יותר מדי, שהוא יקבל את הטרות המסודר בזמן מחלתו? האם זה לוקטוס שהחבר יקבל את ארוחתו בצורה שהוא יכול לאכול אותה בסדר. למשל: גקיון וחם?

וזאת לא הודיעה היחידה שיש לו, הוא גם זקוק להתרחץ וכדו' ולסבב במטה גקיה ומסודרת.

אנחנו מדברים הרבה על בעיית הסויון, ואנו לא רואים את הדברים היום-יומיים הקטנים והחשובים. חבר חולה בעל מספחה בחור, יכול בנחתיות לסבב בחור גקי ומסודר ואפילו עם רדיו, וגם בעלנו תדאג שהוא יקבל את הכל מה צבוחן לו ומה שהוא דורש. והנה הרוב, לפעמים ספול חולים ככלל לא יודע שהוא חולה והוא לא מקבל ארוחת-הבוקר. ולפעמים הוא מוכב ימים במטה בלי החלפת סדינים או בגדי-לילה או בלי שממדיה לו את מסתו, והוא סדיע בחום והוא חלק ואין אף אתר שרואג לדברים האלה.

יש רק הצעה אחת: סדור יעיל לחדרי-חולים, מסודר עם אסטרטגיות להתרחק וכו'. אני לא חושב, שאחרי שהחבר הויע בחוס, שהוא צריך לצאת מחדרו כדי להתרחק וכו'. זה לא ירמא אותו ורק מחליש אותו, או החבר בכלל לא מתרחק. עדיין רק נבעתי בסדור השיכון ועכשיו עוד כמה מלים עבור ספול עצמו.

כפי שנהוג אצלנו, בחורה אחת מניסה אוכל וצריכה בעצם גם להביא מים להתרחק, על גקוי חדרים בכלל כבר אין זכר. במסך החורף זאת עבודה באמת קשה ומסובכת ובכל זאת אפשרית. לחלוץ את המגפיים אי-אלה פעמים וללכת הלון וחזור דרך בוק. אני סוכרת להסכים, שזאת עבודה קשה. ככל זאת עד עכשיו זה היה אפשרי במובן המינימלי ביותר. ראיתי באיזה אי-רצון האוכל הוגש לחולה ורואים על מבטה של המניסה, שהיא חושבת שהחבר פלוני בעצם לא חולה ורק רוצה יום אחד במטה, חברים! כאן מתחילה הבעיה הכאובה בעיני. עד כמה אפשר לסמוך שהחבר באמת חולה. לפי דעתי ובמיווני, אני עובר על כל חולה פעמיים ביום, ויודע, אם יש לי בכלל זכות ומסכות, מי חולה וסתי החבר צריך לקום, ואם הוא עוד זקוק לסכיבה. זה סוכרת להיות סובן שהמספל וגם החולה חושבים שהדבר הוא בצדק, והחבר סוכב במטה בגלל מחלתו. ולפעמים קורים מקרים שאני סוכרת להחליט שהגיע הזמן שהחבר יקום, ואת זה אני עושה בכל ההכנה של החולה. אסור לנו לפקפק במצב מחלה של חבר, כי אחרת החברים שבאמת חולים וזקוקים לספול לא סוכנים לשכב.

גם הבחורה המספלת צריכה להתנהג כעזרה לחולה ולא במובן הנס וההפוך. לזה יש כמובן גם כן פתרון: סדור של חדר החולים מסודר עם תנאים סניטריים וכו' החבר יסכב ויקבל את הספול שהוא זקוק בו. וגם מבחינת השרות, שהחברה אחת תהיה אחראית לשרות של החברים החולים בחדרים.

יש כמובן חברים שבשום אופן לא רוצים להכנס לחדרי חולים ולוץ כמובן יש רק ברירה אחת. הם יצטרכו לדאוג לשרות בעצמם, עם סדור לחדרי-חולים ואני מבקש 6-8 מטות הקבוצ נותן לחברים החולים את כל האפשרות לעזרה בזמן המחלה, ולא יהיה עוד צורך לטענות.

בכוונתי כמובן להביא את כל הדיון הזה לציון בוועדה אבל לא פעם נקטתי את זה, עדיין עוד לא הזדמנו אולי המאמר הזה נותן את ההקדמה לדיון. אני מקווה שחברים שהם אחראים בעד בצדע שכון וסדורים יקראו את המאמר הזה, כי מזמן אני מחכה לתשובתם.

צבי כ.

- - -

חברים ומעשיהם

באמצע פברואר ראובן וטרקטור B.4 נסעו לחל-אביב לעבודה-חוץ לסולל-בונה, הגיעו לנבעת רמב"ם והורידו את הטרקטור מהאוסו סק בניזין וחיכו לחוראות, הופיע מנהל העבודה ומסר שהעבודה נמצאת בחולון ושלה אוסו להוביל את הטרקטור. ראובן חיכה 10 דקות - רבע שעה, - חצי שעה בלי סוף אוסו נכנס למגרס חוץ מסרילור עצום בעל 50 טונה שהגיע ב-10 דקות הראשונות ועמד איזה 50 מטר מהטרקטור. אחרי חצי שעה הופיע מנהל העבודה לפעם השניה והתפוצץ "מה זה, שלחתי אוסו לפני חצי שעה והוא עוד עומד וגם אתה עוד עומד. מה זה כאן - בית הבראה?" ומסתבר שהסרילור הגדול העצום, בעל 50 טונה לפחות נשלח להוביל את הטרקטור הקטן בעל 3 טונה לפחות לחולון. ראובן עכשיו טוען "להובלה הביתה הוא לא יקבל סחות מאוירון Flying Fortress".

- - -

ינקל נסע לעבוד בכריכות דגים לכמה ימים. היות והחבראיה כבר יכוח לא חזרו הביתה לזמן רב, לקח אתו את כלי-המספרה לספר את החברים. נסע בסדר עם עוד כמה חברים, ובכביש הראשי מראש פנה לחלסה אחר הצמיגים התפוצץ והסגור עמד לתקון. החברים ירדו מהסגור ואחר הציע לינקל שבזמן התקון ינקל יוכל לספר אותו. סוף-סוף ינקל הסכים והורידו הבית קטנה מהסגור והחבר יסב עליו עם מנבת מסביב גרונו, בצד הכביש הראשי, וינקל התחיל לספר. יתר החברים יסבו על ידו כאילו בחור. מתאוס עבר סוסר באופנוע, ראה את התמונה האידילית הזו, עצר, ירד מהאופנוע ופנה לינקל: "תן לי

לראות את הרשיון שלך לפתוח חנות למספרה על יד כביש הראשון" - - - - -
אומרים שאחרי הסבירו לטוטר את כל העובדות, ינקל ספר את הטוטר עצמו,
אבל יש לי ספקים בזה!

- - -

(מספרים לנו שהמקרה תבא כבר קרה לגזברים אחרים, אבל היות והגזבר שלנו
לא שונה מגזברים אחרים, אין אנו יכולים להגיד שהדבר לא קרה לגזבר כפר
הנשיא... עורך)

פעם אחת הגזבר שלנו נפגש עם חברה של הקבוץ בתל-אביב. "שלום"
היא אטרה "תן לי עשרים גרוש לקנות משהו לילד". "רחל" הוא ענה "תחשבי
לרבע, אם אני נותן לך עשרים גרוש, אני צריך לתת ליתר החברה שהם יורשו.
200 חבר על 20 גרוש כל אחד מניע לארבעים לירות, אי-אפשר להוציא סכום
כזה בלי אשור של ועדת כלכלה". "אתה צודק" היא ענתה, והלכה. בערב הגזבר
הלך לראות הצגה של הבימה, אבל בקופה נשארו כרטיסים רק בארבע לירות.
הגזבר עשה חשבון: "הארבע לירות האלו לא בשבילי בלבד, זה חלק של ההוצאות
הכלליות של החברה, זאת אומרת ארבע לירות על 200 איש יוצא, שני גרוש על
כל אחד, - לא הרבה", וקנה את הכרטיס. כפי שאומרים הכל תלוי!!

- - -

קבוצניק זעיר יוצא לחופש

ברגע של חולסה "הסכמתי לנסע עם בני הקטן לחופש העירה. אשתי סענה:
"הילד כבר כמעט בן ארבע וטרם ראה חנות. בכל ספר ופסיכולוגיה תקרא
שבנותיו הראשונות של הילד המכריעות ביותר. אתה רוצה שילדנו יהיה צר-
אופי ומוגבל בהשקפותיו? מה יש לו כאן לראות - כל יום אותה הרוטינה.
כל יום אותם הפנים. כבר זמן שהוא יראה עולם אחר". יכולתי להסיב שאולי
האם מעבירה לילד את שבנותיה היא אולם מעריץ השלום אני, ושתקתי.

בוקר אחר בהיר יצאנו לדרך. בקושי הכרתי את היצור המצומצם והמנוהץ
למסעי שיצא איתו בוקר מבית הילדים.

אנחנו עולים על האוטובוס ויושבים במקום הקרוב לנהג. בעטרת הרבעים
הראשונים של הנסיעה אני מנסה להסביר לו למה הוא אינו יכול לשבת על ברכי
נהג ולהחזיק בהנהג כמו שהוא עושה אצל צ'רלי. למה הוא אינו יכול לקחת
את הכובע של אותו נהג, ובאופן מיוחד למה הוא אינו יכול לסייר בקול רם
את כל השירים שהוא סר בנן. אחר כך: "אבא, סוכריה". הסוכריות נמצאות
בתחתית הסוודרה. "אבא". אני מנסה להדליק סיגריה. "תן סוכריה, חסור
מנוול!" ראשית מופנים לצדנו. במחירות הטקסימלית אני מוריד את הסוודרה
ומוציא את הסוכריות.

סוף סוף הגענו לתל-אביב, והלכנו ישר לקרובים. שלושתנו עייפנו
מהנסיעה ואת הקטן השכננו במיטה של הדודה.

בקצה בהונות יצאנו מחור המיטות פן נפריע לו בשנתו. זה מזמן לא
ראינו את הדודה וישבנו להנות משיחת רעים שקטה. מפססנו בדא והא, טעמנו
מעוגותיה המצוינות, שתינו מעט - היה געים מאד.

מתאם דודתי קופצת מן הכסא כזקקה חנוקה. עיניה נעוצות בתמהון
בפתח. על הטף עומדת מפלצת שכולה לבנה ונוצצת מסמן. "אמא, היום פורים
ואני גולם השלג", - מוריע היצור בבת צחוק מתוק ובקול מוכר למדי. אשתי
רצה לחדר המיטות, וכס מפע הצנצנות הריקות המפוזרות של הרצפה מסיימות
את החסרה.

אחרי שעה של עבודה במרצת אני ואשתי, יצאנו את חבית עם סוודרה
וילד מדוכא במקצת. על המפתח פניתי אל דודתי: "סכחתי להגיד לך", מלמלתי
"יש לנו מקום לינה במלון סנקין". "חבל שאינכם יכולים ללון אצלי" -
היא ענתה, ודבריה אינם מסכנעים לא את אשתי ולא אותי.

למחרת יום זה בקרנו בגן החיות. אחרי שראינו פילים, גמלים, ג'ירפים, דובים, זאבים, כופים ונמרים שכנראה לא עשו רושם רב על בני חס הבענו למלך החיות - לאריה. אנשים רבים הצטרפו סביב לכלובו.

סעה קלה הילד מתבונן באריה בהתענינות רבה, "עוד מעט" הוא מודיע בקול של מומחה "עוד מעט הוא יעסה פי-פי" וחאריה מרים את זנבו ו... "אמרתי לכם, אמרתי לכם" הוא צוהל כולו. הוא מנחר מרגל לרגל ומתהיל לסיר: "חאריה הזקן, בבטן יש לו - - -" חסיר הזה מוכר לי היטב, גם אסתי מכירה אותו. אנחנו מבטים זה בזה ולאט לאט ובטקט אנחנו מתחזקים, מכלוב האריה. במרחק מה אנחנו עומדים ומתבוננים יחד עם שאר הצופים בילד הבלתי מחונן שעומד עם ושהוא כוואי "צברה" מאיזה שהוא קבוץ.

אין בקור לתל-אביב מוטלם בלי לבלות קצת על ספת היס. אנחנו איננו יוצאים מן הכלל. הילד מאר מתלהב מן המים חרבים ותיכף מבקש לחלוץ געלים ולשחק במים. השמש זורחת, רוח אין, למה שלא ישקט קצת את רגליו במי ים-התיכון? אנו מתישבים בכסאות בוח והבן מסתק. הם מאר. אני גוסס עמוקות, עיני נעצמות לאטן. "אבא, אבא" - צעקה מעירה אותי. אסתי צועקת אף היא. "הילד, הילד! ילדי סובעו" בלי לחלץ געלים אני זורק את עצמי לתוך הגלים. אני מצליח לתפס את ראש הילד ו"לדוג" אותו מן המים. והוא צוחק, השד הקטן, הוא צוחק! אני עומד על החוף כולי גוסס "מחר אנחנו חוזרים הביתה" אני אומר. אסתי אינה מתווכחת אתי.

- - -

מכתבים למערכת

אדון

בבקור לאחד המסקים האחרים האיתי דבר מה שכדאי להכניס להיינו חברתיים. כנראה, בערב מסוים כל שבוע, המועדון שלהם (יכול להיות חדר-אכל אצלנו) מסודר עם שורות של שולחנות ועליהם כל מיני מסתקים כגון: דומינו, שחמט לקסיקון וכו', והחברים (דוקא אצלם הותיקים) יושבים ומסתקים. בקצו האחד של המועדון נמצא "ג" ועליו עומדים מסובך מלא תה וצלחות של עוגות, וחבר אחד מניש. האורה נעים סאר ויש הרגשה של פעולה חברתית. דעתי להכניס דבר כזה בקבוץ שלנו. דרושים רק הוצאות קטנות לקניית המסתקים וחבר אחד לארגן את הסדורים הסכניים ולהכניס רעיונות חדשים. בנוגע לאכל בין כך מקבלים תה כל ערב ועוגות פעם בשבוע אז זה לא מעורר בעיה. אני מקווה שועדת התרבות תרון בזה בכל הרצינות.

סתקן.

- - -

אדון

קראתי את מכתבו של "צפור לילה" בעלון שעבר בהתענינות רבה, אבל לדאבוני הרב מוכרח אני להתנגד למסקנותיו. איך הוא יכול לכתוב בכל חבטתו שהצפור "קוקו" לא נשמע לפני 2 לפברואר? אני בעצמי שמעתי אותו בקרבת דיר הזאן (היסן) ב-29 לינואר. ולא הייתי קורא ל"צפור-לילה" שקרנית, אבל צחקתי כשקראתי אך הוא שמע את קול ה"קוקו" בקרבת מגדל-התחמיץ. ד"ר שניגרס המפורסם כותב בספרו הסענין "חיי-לילה של הקוקו" הקוקו אינו נמצא בקרבת מגדל כל שהוא, האם זה סימ או תחמיץ". ואם שניגרס לא יודע - מי יודע?

נסר.

- - -

אדון

אחרי שנה בכפר הנשיא וכמעט שלוש שנים בהתייבות טרם קיים אצלנו בית תרבות. אני מקבל את הסבות הסכניות שאינן נותנות לנו להקים בית-תרבות קבוע - אבל אינן מעכבות את הקמת בית תרבות ארעי. לדעתי לו חברי ועדת התרבות ומזכירות שלנו היו מעוניינים בדבר היו מקיימים בית או חדר תרבות מזמין. היו סוחכים חומר מהעגפים הנוגעים בדבר, אם זה פה או עץ וכמות קטנה של חמרי יציקה, מגייסים כמה חברים לעבודה בערבים (לדעתי ימצאו מספיק חברים מתנדבים בלי לגייס אפילו) ומקיימים בניין. כמה וכמה

רתיסים היו מבקשים מהחדרים ויקום דבר מה שיספק אחת הדרישות היסודיות שלנו - מקום ללכת אחרי ארוחת ערב, מקום לקרא או לשחק או לדבר בלי להיות נדחק משולחן לשולחן כמו בחדר-האכל.

"קול-העם".

- - - -

(הסערכת מבקשת ממרכזי ועדות וענפים שאליהם מופנות שאלות של חברים לענות על שאלות אלו דרך העלון. החברים מתבקשים לכתוב מאמרים, מכתבים וכו' ולהבטיח את המסך העלון כבטוי החברה. העורך.)

* *
*